

ROK B
KWARTAŁ 1
LEKCJA 4

TEMAT 1 – Bóg powołuje nas do
MIESIĄCA służby dla innych.

Tłumaczenie Monika Żurkowska
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary
Sabbath School
Leader/Teacher Guide.
(www.gracelink.net)

Przewodnik
metodyczny dla
nauczycieli opracowany
przez Sekretariat do
Spraw Szkoły Sobotniej
przy Generalnej
Konferencji Kościoła
Adwentystów Dnia
Siódmego.

Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom
- wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym
w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji.
Dziękuję darczyńcom oraz Adwentystycznemu
Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie
finansowe korekty podręczników. Projekt
koordynowała Fundacja Krzepki Maluch.

*Projekt jest już przygotowany do składu i
druku, dlatego niektóre fragmenty są
zaznaczone na czerwono (w składzie będą
musiały zostać poprawione np. numery stron) –
proszę nie zwracać na to uwagi :).
Pozdrawiam, Asia

NIEBIŃSCY GOŚCIE

ŹRÓDŁA:	Rdz 18,20-33, <i>Patriarchowie i Prorocy</i> , rozdział 14: <i>Zniszczenie Sodomy</i> .
WIERSZ PAMIĘCIOWY	„Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze” (Flp 2,4).
GŁÓWNA PRAWDA	Bóg chce, żebym wstawiał się za innymi.
CEL – dzieci	Wiedzą , że Bóg chce, abyśmy wstawiali się za innymi. Odczuwają troskę o tych, którzy jeszcze nie znają Jezusa. Reagują , myśląc o sposobach mówienia o Bogu.
LEKCJA BIBLIJNA W SKRÓCIE	Abraham zaprasza trzech wędrowców, aby zatrzymali się na poczęstunek. Podczas ich posiłku Sara jest w namiocie i słyszy ich rozmowę. Kiedy jeden z gości mówi, że będzie miała dziecko, kobieta się śmieje. Jeden z wędrowców pyta, dlaczego tak reaguje. Czy dla Boga może być coś zbyt trudnego? Wtedy Sara i Abraham rozumieją, że ich gościem jest sam Bóg. Kiedy Pan mówi Abrahamowi, że Sodomia zostanie zniszczona, mężczyzna błaga Boga, by oszczędził ludzi w mieście.
TO JEST LEKCJA O:	służbie. Gdy Abraham błagał Boga, aby oszczędził Sodomę, wstawiał się za ludźmi, którzy tam mieszkali. Wstawianie się za innymi jest częścią chrześcijańskiego życia. Kiedy widzimy ludzi, którzy są źle traktowani albo znajdują się w potrzebie, chrześcijańską służbą jest wstawianie się za nimi do władz albo innych, którzy mogą pomóc. Należy zachęcać dzieci, aby mówiły dorosłym, kiedy widzą kogoś w potrzebie.
WZBOGACENIE NAUCZYCIELA	Lot, syn brata Abrahama – Harana, osiedlił się w Sodomie. Ludzie w Sodomie oraz jej bliźniaczym mieście Gomorze byli bardzo zepsuci i żyli tak, jakby nie było Boga. Chociaż Lot mieszkał w Sodomie, nie postępował tak jak inni. Abraham, wstawiając się za mieszkańcami Sodomy, uratował Lota i jego rodzinę od ognia, który pochłonął miasto. „I Abraham, mąż wiary, wstawiał się za mieszkańcami Sodomy. Raz uratował ich swoim mieczem, teraz starał się ich ratować modlitwą” (<i>Patriarchowie i Prorocy</i> , rozdział 12: <i>Abraham w Kanaanie</i>).
DEKORACJA SALI	Zob. lekcja 1.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PRZYWITANIE

Przywitań wchodzących uczniów. Zapytaj ich, jak minął im tydzień – co sprawiło im radość, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Potem rozpocznijcie realizację wybranej czynności wprowadzającej.

WPROWADZENIE

Wybierz zabawę odpowiednią dla twojej grupy.

A. KCIUKI W GÓRĘ

Przebieg	Rozwinięcie
<p>Poproś dzieci, żeby pokazywały kciuk w górę albo w dół, kiedy będziesz czytać następujące scenariusze. Powinny podnieść kciuk w górę, kiedy główny bohater troszczy się o innych.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Nowy uczeń siedzi sam na stołówce. Tomek podchodzi i zaczyna rozmowę. Kciuki w górę czy w dół dla Tomka?2. Przyjaciele Leny naśmiewają się z jednego z uczniów ze względu na to, jak się ubiera. Lena mu nie dokucza, ale śmieje się z ich żartów. Kciuki w górę czy w dół dla Leny?3. Kilkoro starszych uczniów zabiera piłkę pierwszoklasiście - przerzucają ją do siebie nad jego głową. Ola bierze inną piłkę i gra przez chwilę z pierwszoklasistą. Kciuki w górę czy w dół dla Oli?	<p>Na podsumowanie zapytaj: Jak według was czuli nowy student, uczeń z klasy Leny i pierwszoklasista? (Samotni, smutni, źli.) Czy myślicie, że Lena troszczyła się o innych? Dlaczego tak albo nie? Czy to w porządku nic nie mówić albo tylko się śmiać, kiedy inni komuś nie dokuczają, nawet jeśli ty mu nie dokuczasz? Jezus nas kocha i chce, abyśmy kochali siebie nawzajem. Jednym z przejawów miłości do innych jest wstawianie się za nimi, kiedy są źle traktowani. Nasze przesłanie na dzisiaj brzmi:</p>

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.
Powtórzcie to ze mną.

B. CO TY BYŚ ZROBIŁ?

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
<p>- duże fiszki albo sztywne kartki - ołówki - obrazki (zob. część <i>Przebieg</i>)</p>	<p>Przed lekcją przygotuj duże fiszki, przyklejając obrazki albo rysunki na jednej stronie. Powinny to być obrazki ludzi, którzy mogą potrzebować, żeby ktoś się za nimi wstawił, np. kogoś, komu inni dokuczają; kogoś, kto siedzi samotnie; kogoś, kto nie dostał zaproszenia na urodziny, podczas gdy wszyscy inni dostali; kogoś, kto jest ranny; kogoś ze złamanym ołówkiem itp. Poproś uczniów, aby powiedzieli, w jaki sposób mogą się wstawić za osobą, która jest przedstawiona na jednej z kart. Daj każdemu uczniowi kartę z osobą, której chciałby pomóc (zrób tyle kart, żeby wystarczyło dla każdego dziecka, obrazki mogą się powtarzać). Niech narysują na drugiej stronie, jak się czują, wstawiając się za innymi.</p>	<p>Powiedz: Jak się czujecie, kiedy widzicie ludzi źle traktowanych albo znajdujących się w niebezpieczeństwie? (Przykro mi, boję się, jestem smutny.) Czy Jezus wstawiał się za ludźmi, kiedy był na ziemi? (Tak, za dziećmi, kobietami, ludźmi traktowanymi niesprawiedliwie.) Z kogo bierzemy przykład, kiedy wstawiamy się za innymi? (Z Jezusa.) Czy potrafisz wymienić innych ludzi, którzy wstawiali się za tymi, którzy tego potrzebowali? (Gandhi, Martin Luther King Jr., matka Teresa, jakiś lokalny bohater.) Dzisiejsze przesłanie pomoże nam pamiętać, żeby wstawiać się za innymi:</p>

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.

MODLITWA

WSPÓLNOTA

Wspomnij o radościach i smutkach, o których uczniowie opowiedzieli ci, wchodząc do sali. Zapoznaj ich z werselem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z lekcji, którą studiowali w ubiegłym tygodniu. Przypomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.

PIEŚNI

Już się nie bój (pieśń nr 454)

Cudne jest niebo (pieśń nr 472)

Chodzić wciąż z Panem (pieśń nr 368)

MISJA - Opowiedz historię misyjną / doświadczenie

DARY

Użyj skarbonki na dary, która reprezentuje część świata, na którą składamy dary w tym kwartale.

MODLITWA

Zapytaj dzieci, w jaki sposób pomogły komuś w poprzednim tygodniu. Czy oczekiwały nagrody? Czy ją otrzymały? W swojej modlitwie wyraż podziękowania za ich gotowość do bezinteresownej pomocy.

HISTORIA BIBLIJNA

Materiały	Przygotowania
<ul style="list-style-type: none">- prześcieradło w paski- zielony materiał- stroje z czasów biblijnych- miska- taca z jedzeniem- dzbanek z wodą- kubki	<p>POSTACI - Abraham, Sara, trzech gości, wszyscy w strojach z czasów biblijnych.</p> <p>REKWIZYTY - Miska, chlebek pita, taca z jedzeniem, dzbanek z wodą, kubki, namiot, kawałki zielonego materiału.</p> <p>PRZYGOTOWANIE - Zawieś prześcieradło w paski na krzesłach albo stole w taki sposób, żeby wyglądało jak namiot. Zostaw miejsce, w którym „Sara” będzie mogła do niego wejść. Poproś kilkoro dzieci, aby zagrały wielkie drzewa w Mamre - niech trzymają kawałki zielonego materiału, które będą rzucać cień niedaleko namiotu Abrahama. Wyjaśnij im, że mają kiwać się na wietrze i zapewniać cień zgodnie z historią. Poproś kogoś dorosłego, żeby pomagał aktorom odgrywać ich role w odpowiednich momentach.</p>

Powiedz: **Kiedy będę czytać historię, Abraham, Sara i ich trzej goście będą pokazywać to, o czym będę mówić.**

OPOWIADANIE HISTORII

Pewnego ciepłego dnia Abraham siedział przy wejściu do swojego namiotu. W pewnym momencie podniósł głowę i zobaczył trzech mężczyzn idących drogą. Wstał i wybiegł im na spotkanie.

- Proszę, zatrzymajcie się na chwilę w moim namiocie – zaprosił ich. – Dam wam wodę do obmycia się i trochę jedzenia. Możecie usiąść w cieniu drzew i przez chwilę odpocząć.

- Dziękujemy, tak zrobimy – zgodzili się mężczyźni.

Usiedli w cieniu drzew. *[Drzewa kotyszą się i rzucają cień. Goście siadają niedaleko nich.]*

Abraham pobiegł z powrotem do namiotu.

- Saro - zawołał - weź trochę mąki i upiecz chleb dla naszych gości. *[Sara klęka, miesza w misce i „piecze” prawdziwy chlebek pita nad udawanym ogniem].*

Następnie nakazał swoim sługom ugotować posiłek. Kiedy jedzenie było gotowe, obsłużył swoich gości. *[Abraham przynosi tacę z jedzeniem do trzech mężczyzn.]*

Kiedy goście jedli, stał w cieniu drzew i patrzył, a jego żona była w namiocie i słuchała.

- Gdzie jest Sara, twoja żona? – zapytał jeden z mężczyzn.

- W namiocie – odpowiedział Abraham.

- Za rok o tej samej porze będzie miała syna – zapowiedział gość.

Z tyłu w namiocie Sara zachichotała. *[Sara się śmieje.]* Mieć syna w jej wieku!

Jeden z gości zmarszczył brwi. *[„Gość” marszczy brwi.]*

- Czemu Sara się zaśmiała? - zapytał. - Czy cokolwiek jest dla Pana za trudne?

Nagle Abraham i Sara zrozumieli, że ich gościem jest sam Bóg.

Mężczyźni skończyli posiłek i wstali, żeby odejść, a Abraham ich odprowadził. Pan zatrzymał się, żeby z nim porozmawiać [Ten sam „gość” zatrzymuje się koło Abrahama, podczas gdy inni odchodzą.], ale inni poszli dalej.

- Słyszałem, jak bardzo zepsuci są mieszkańcy Sodomy - powiedział Pan - więc przyszedłem, żeby przekonać się o tym na własne oczy.

O nie! Abraham wiedział, że Sodoma jest złym miastem. Jego bratanek Lot mieszkał tam ze swoją rodziną. Abraham bardzo ich kochał. Poza tym niepokoił się o wszystkich mieszkańców Sodomy.

- Panie – odezwał się - czy zniszczysz dobrych mieszkańców Sodomy razem z tymi złymi? A jeśli w Sodomie jest pięćdziesięciu dobrych ludzi. Czy nie ocalisz miasta?

- O tak - odpowiedział Bóg. - Jeśli znajdę tam pięćdziesięciu dobrych ludzi, nie zniszczę miasta.

Abraham myślał dalej. Jego łagodne serce kazało mu zapytać jeszcze raz.

- A co, jeśli tam mieszka tylko czterdziestu pięciu dobrych ludzi?

- Nie zniszczę Sodomy, jeśli mieszka tam czterdziestu pięciu dobrych ludzi – odrzekł Bóg.

Ale Abraham nie był usatysfakcjonowany.

- A jeśli będzie ich tylko czterdziestu?

- Nie zrobię tego, jeśli będzie czterdziestu - powiedział Bóg.

- Trzydziestu? - zapytał Abraham.

- Nie, jeśli będzie trzydziestu - powiedział Bóg.

- A co, jeśli będzie tylko dwudziestu? – prosił Abraham.

- Nie zniszczę, jeśli będzie dwudziestu – zapewnił go Bóg.

- Panie, nie gniewaj się na mnie – błagał Abraham – ale pozwól, że zapytam jeszcze raz. Czy ocalisz miasto, jeśli będzie tam tylko dziesięciu dobrych ludzi?

Pan odpowiedział:

– Ze względu na dziesięciu dobrych ludzi nie zniszczę miasta.

Wtedy Pan odszedł w drogę do Sodomy, a Abraham – zadowolony - wrócił do swojego namiotu. Zrobił wszystko co mógł, żeby wstawić się za mieszkańcami Sodomy.

ROZWINIĘCIE

Daj czas na odpowiedź: **Czy Abraham wiedział, kim są jego goście?** (Na początku nie.) **Kiedy zorientował się, że rozmawia z Bogiem?** (Kiedy gość zapytał, dlaczego Sara się śmiała.) **Ile razy prosił Boga, żeby rozważył, ilu dobrych ludzi mieszka w Sodomie?** (Sześć.) **Dlaczego wstawił się za ludźmi w Sodomie?** (Kochał Lot; troszczył się o mieszkańców miasta; nie chciał, żeby umarli.) **Możemy być jak Abraham i wstawiać się za ludźmi w potrzebie. Pamiętajcie o naszym przesłaniu:**

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.

WERSSET PAMIĘCIOWY

Otwórz Biblię na Liście do Filipian 2,4 i przeczytaj na głos werset: „**Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze**”.

Użyj poniższych gestów, żeby nauczyć dzieci wersetu. Powtarzaj, aż dobrze się go nauczą.

„**Niechaj każdy baczy**.....trzymaj dłoń nad oczami.

Nie tylko na to.....pokręć głową na „nie”.

Co jego pokaż na sobie.

Lecz i na to, co cudze pokaż na innych.

Filipian 2,4złóż dłonie razem, a potem otwórz je jak książkę.

STUDIUM BIBLII

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- Biblie	<p>Stwórz pięć małych grup - każda z dorosłym pomocnikiem. Przydziel każdej z nich jeden z poniższych biblijnych odnośników.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wj 7,2-7 (Mojżesz i Aaron rozmawiają z faraonem); • 2 Sam 12,7-10 (Natan rozmawia z Dawidem); • Dz 2,4-21.41 (Piotr przemawia w dniu pięćdziesiątnicy); • Dz 8,26-35 (Filip i Etiopczyk); • Dz 9,10-19 (Ananiasz rozmawia z Saulem). <p>Powiedz: Przeczytajcie tekst przydzielony waszej grupie, żeby odkryć, jakie było przesłanie od Boga i kto komu je przekazywał. Daj czas na przeczytanie i odpowiedzi.</p>	<p>Powiedz: Czy Bóg oczekuje od nas, że będziemy głosić kazania przed dużym zgromadzeniem? (Tak; nie; może, kiedy będę dorosły.) Czy Bóg chce, żebyśmy napominali ludzi, kiedy robią coś złego? (Czasem; może; zależy od sytuacji.) Jaką wiadomość – zgodnie z Bożą wolą – mamy przekazywać ludziom dookoła? (Jezus powraca, Jezus cię kocha, Jezus jest twoim przyjacielem itd.). Dlaczego? (Bóg chce, aby wszyscy dowiedzieli się o Jezusie i byli gotowi, kiedy On powróci). Powiedzmy razem dzisiejsze przesłanie:</p>

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.

ZASTOSOWANIE

Powiedz to! Pomódl się!

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- tablica - flamastry lub kreda - Biblie	<p>Przeczytaj na głos poniższe scenki - po jednej naraz - i poproś dzieci, żeby zastanowiły się, jak mogłyby wstawić się za wspomnianymi tam osobami. Zapisz ich pomysły tak, żeby były dla wszystkich widoczne.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jesteś na placu zabaw w szkole. Widzisz, jak duży chłopiec zabiera piłkę małym chłopcom. 2. Twoja mama rozmawia z babcią przez telefon. Właśnie dowiedziała się, że dziadek jest bardzo chory i przebywa w szpitalu. Zaczyna płakać. 3. Oglądasz mecz piłki nożnej w szkole. Drużyna czerwonych pokonuje drużynę niebieskich. Jej członkowie zaczynają prowokować niebieskich i nazywają ich frajerami. 4. Twoja najlepsza przyjaciółka jest smutna, bo jej rodzice się rozwodzą. 5. Dwie dziewczyny w twojej klasie robią niemiłe uwagi na temat ubioru innej dziewczyny, która odwraca się ze łzami w oczach. 6. W następnym tygodniu twój pastor ma operację. 	<p>Pomóż dzieciom znaleźć i przeczytać fragment z Listu do Filipian 2,4. Przeczytaj tekst na głos: „Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze”.</p> <p>Powiedz: Spójrzmy na listę waszych pomysłów. Czy pokazują one, że wstawiacie się za innymi? Który pomysł pojawiał się najczęściej? (Modlitwa.) Zgadza się. Modlitwa to pierwsza rzecz, o jakiej powinniśmy pomyśleć, chcąc pomóc innym. Powinniśmy prosić Boga, żeby pokazał nam najlepszy sposób pomocy. Jeśli nic nie możemy zrobić, powinniśmy nadal się modlić. Co zrobił Abraham, kiedy chciał pomóc mieszkańcom Sodomy? (Poprosił Pana, żeby oszczędził miasto ze względu na kilku dobrych ludzi, którzy w nim mieszkają.) Czasem to wszystko, co możemy zrobić. Możemy modlić się za ludzi i dać im znać, że nam na nich zależy. Pamiętajmy o naszym przesłaniu:</p>

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.

DZIELENIE SIĘ

OBIETNICA MODLITWY

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- dwie kopie zobowiązania modlitewnego dla każdego dziecka - długopisy lub ołówki	Rozdaj każdemu dziecku po dwie kopie zobowiązania modlitewnego. Powiedz: Rozmawialiśmy o wstawianiu się za innymi, o proszeniu Boga, żeby im pomógł. Pomyśl o kimś, kogo znasz, za kim chciałbyś się wstawić. Co chciałbyś, żeby Bóg zrobił dla tej osoby? Czy chcesz, żeby dowiedziała się więcej o Jezusie? A może czegoś potrzebuje: jedzenia, pracy, mieszkania, pomocy przy rzuceniu palenia? Kiedy modlimy się i prosimy Boga, żeby zrobił coś dla innej osoby, prosimy Go o konkretną pomoc dla niej. Nazywa się to „modlitwą wstawienniczą”, ponieważ wstawiamy się za kogoś u Boga. Innymi słowy prosimy Go, żeby komuś pomógł. Na obydwu karteczkach ze zobowiązaniem modlitewnym napiszcie imię tej osoby i to, co chcecie, żeby Bóg dla niej zrobił. W razie potrzeby dorośli pomagają w trakcie ćwiczenia.	Powiedz: Co myślicie o proszeniu Boga, żeby zrobił coś specjalnego dla kogoś innego? Myślicie, że On usłyszy wasze modlitwy? Zabierzcie zobowiązania do domu i umieśćcie jedno w takim miejscu, gdzie każdego dnia będziecie je widzieć. W czasie tego tygodnia możecie dać albo wysłać drugie zobowiązanie osobie, za którą się modlicie. To pokaże jej, że naprawdę ci na nich zależy. Jak myślicie, jak poczuje się ta osoba, kiedy dowie się, że się za nią modlicie? Jak wy się poczujecie? Powiedzmy jeszcze raz nasze przesłanie:

BÓG CHCE, ŻEBYM WSTAWIAŁ SIĘ ZA INNYMI.

Ponieważ troszczę się o, zobowiązuję się do codziennej modlitwy, w której będę prosił Boga, żeby okazał mi/jej swoją miłość. Chcę, żeby Bóg
Wierzę, że On wysłucha mojej modlitwy, bo Jemu też zależy na moim przyjacielu.

Podpis.....
Data

ZAKOŃCZENIE

Zaproś dwoje dzieci do modlitwy, prosząc Boga, żeby dał grupie odwagę do wstawiania się za innymi, którzy potrzebują Jego pomocy. Zakończ modlitwą, dziękując Bogu za to, że jest z dziećmi, kiedy wstawiają się za innymi.

(możesz wyciąć ten fragment i dać go rodzicom – spędzając czas z dzieckiem, pomogą mu utrwalić ważne prawdy)

MATERIAŁ DLA DZIECI

Tekst źródłowy: Rdz 18,20-33, *Patriarchowie i Prorocy*, rozdział 14: *Zniszczenie Sodomy*.

Tekst pamięciowy: „Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze” (Flp 2,4).

Główne przesłanie: Bóg chce, żebym wstawiał się za innymi.

NIEBIAŃSCY GOŚCIE

Czy rozmawiasz z Bogiem na temat bliskiej osoby, która potrzebuje pomocy? Czy prosisz Go, aby uczynił coś dla tej osoby? Nawet gdy ludzie nie postępują słusznie, możemy wstawiać się za nimi. Dawno temu Abraham targował się z Bogiem o pewnych ludzi. A było to tak...

Pewnego upalnego dnia Abraham siedział w cieniu swojego namiotu, spoglądając na dolinę, w której mieszkał. Jego uwagę przyciągnął niespodziewany ruch. Tuż za jego obozowiskiem stali i rozmawiali ze sobą trzej mężczyźni. Abraham podskoczył, wybiegł im na spotkanie i nisko się skłonił

- Proszę, zostańcie przez chwilę w moim namiocie. Dam wam wodę i pożywienie. Możecie usiąść w cieniu drzew i odpocząć.

- Dziękujemy, chętnie skorzystamy - zgodzili się mężczyźni. - Idź i zrób, jak powiedziałeś.

Abraham pobiegł z powrotem do obozu i do swojego namiotu.

- Saro - zawołał do swojej żony. - Mamy gości. Proszę upiecz dla nich trochę chleba.

Następnie nakazał swoim sługom ugotować posiłek. Kiedy jedzenie było gotowe, obsłużył swoich gości.

Kiedy goście jedli, stał w cieniu drzew i patrzył, a jego żona była w namiocie i słuchała.

- Gdzie jest Sara, twoja żona? – zapytał jeden z mężczyzn.

- W namiocie – odpowiedział Abraham.

- Za rok o tej samej porze będzie miała syna – zapowiedział gość.

Z tyłu w namiocie Sara zachichotała. Mieć syna w jej wieku!

Jeden z gości zmarszczył brwi.

- Czemu Sara się zaśmiała? - zapytał. - Czy cokolwiek jest dla Pana za trudne?

Nagle Abraham i Sara zrozumieli, że ich gościem jest sam Bóg.

Mężczyźni skończyli posiłek i wstali, żeby odejść, a Abraham ich odprowadził. Pan zatrzymał się, żeby z nim porozmawiać, ale inni poszli dalej.

- Słyszałem, jak bardzo zepsuci są mieszkańcy Sodomy - powiedział - więc przyszedłem, żeby przekonać się o tym na własne oczy.

O nie! Abraham wiedział, że Sodomia jest złym miastem. Jego bratanek Lot mieszkał tam ze swoją rodziną. Abraham bardzo ich kochał. Poza tym niepokoił się o wszystkich mieszkańców Sodomy.

- Panie – odezwał się - czy zniszczysz dobrych mieszkańców Sodomy razem z tymi złymi? A jeśli w Sodomie jest pięćdziesięciu dobrych ludzi. Czy nie ocalisz miasta?

- O tak - odpowiedział Bóg. - Jeśli znajdę tam pięćdziesięciu dobrych ludzi, nie zniszczę miasta.

Abraham myślał dalej. Jego łagodne serce kazało mu zapytać jeszcze raz.

- A co, jeśli tam mieszka tylko czterdziestu pięciu dobrych ludzi?

- Nie zniszczę Sodomy, jeśli mieszka tam czterdziestu pięciu dobrych ludzi – odrzekł Bóg.

Ale Abraham nie był usatysfakcjonowany.

- A jeśli będzie ich tylko czterdziestu?

- Nie zrobię tego, jeśli będzie czterdziestu - powiedział Bóg.

- Trzydziestu? - zapytał Abraham.

- Nie, jeśli będzie trzydziestu - powiedział Bóg.

- A co, jeśli będzie tylko dwudziestu? – prosił Abraham.

- Nie zniszczę, jeśli będzie dwudziestu – zapewnił go Bóg.

- Panie, nie gniewaj się na mnie – błagał Abraham – ale pozwól, że zapytam jeszcze raz. Czy ocalisz miasto, jeśli będzie tam tylko dziesięciu dobrych ludzi?

Pan odpowiedział:

– Ze względu na dziesięciu dobrych ludzi nie zniszczę miasta.

Następnie Pan udał się do Sodomy, a Abraham wrócił do swego namiotu, wiedząc, że Bóg uczyni to, co słuszne i dobre.

Sobota

- Jeśli to możliwe, wyjdź ze swoją rodziną na dwór pod cieniste drzewo; jeśli nie, narysujcie drzewo. Przeczytajcie i przedyskutujcie fragmenty z Księgi Rodzaju 18,20-33. Porozmawiajcie o wielkich drzewach z Mamre i o tym, jak dały one cień gościom Abrahama. Podziękujcie Bogu za drzewa.
- Przeczytajcie razem werset pamięciowy. Zapytaj rodzinę, co on oznacza.

Niedziela

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie historię z tego tygodnia. Dlaczego Abrahama obchodziło, co stanie się z mieszkańcami Sodomy? Kto o nas dba?
- Narysuj coś, co szczególnie cię interesuje. Czy jest to coś, czym interesuje się Pan Bóg? Dlaczego? Poproś Boga, żeby pomógł ci korzystać z twojego zainteresowania Nim.
- Naucz rodzinę wersetu pamięciowego, używając gestów, które poznałeś na szkółce.

Poniedziałek

- Razem z rodziną pomyślcie o innej historii, w której Abraham komuś pomógł (wskazówka: czternasty rozdział Księgi Rodzaju). Dlaczego Abraham pomógł tym ludziom? Czy otrzymał nagrodę? Czy ludzie powinni być nagradzani za pomaganie innym?
- Podziel się wykonanym na szkółce zobowiązaniem modlitewnym z osobą, którą wybrałeś. Powiedz jej, jak bardzo się o nią troszczysz. Pamiętaj, żeby codziennie się za nią modlić.

Wtorek

- Podczas rodzinnego nabożeństwa weźcie pięćdziesiąt małych kamieni (albo fasolek lub ziaren ryżu) i udawajcie, że są to mieszkańcy Sodomy. Czytajcie historię i odkładajcie odpowiednią ilość kamieni, aż zostanie tylko dziesięć. Czy Boga obchodzi tylko dziesięciu ludzi? A jeden człowiek? Jak Abraham pomógł mieszkańcom Sodomy?
- Czy w twoim mieście mieszkają źli ludzie? Czy Jezus ich kocha? Skąd wiesz (zob. Rz 5,8)? Jak możesz im pomóc? Módl się za tych ludzi w twoim mieście, którzy nie znają Jezusa.

Środa

- Razem z rodziną przeczytaj i przedyskutuj fragment z Księgi Izajasza 58,7. Jakie potrzeby zostały wymienione w tym tekście? Jak twoja rodzina może pomóc komuś, kto ma takie potrzeby? Zrób plan i wykonaj go.
- Zaśpiewajcie pieśń o pomaganiu innym. Pomódl się, żeby Bóg wspierał cię w pomaganiu ludziom potrzebującym.

Czwartek

- Z pomocą rodziny przygotuj listę pięciu osób, które znacie, a które potrzebują poznać Jezusa. Wymień po jednej potrzebie, którą mają te osoby. Jak możecie na nie odpowiedzieć? Poproś Boga, żeby pomógł wam pomóc dziś jednej z tych osób. Zachowaj listę na jutro.
- Poproś członków rodziny, żeby razem z tobą powiedzieli werset pamięciowy.

Piątek

- Podczas rodzinnego nabożeństwa odegrajcie historię z tego tygodnia albo przeczytajcie o niej w książce Patriarchowie i prorocy.
- Poproś każdego członka rodziny, żeby wybrał jedną osobę z listy, którą wczoraj zrobiliście. Pomyślcie o czymś, czym interesuje się ta osoba, a co mogłoby stworzyć okazję, żeby opowiedzieć jej o Jezusie. Wyślij jej kartkę albo werset biblijny. Powiedz osobiście, że ci na niej zależy.
- Zaśpiewajcie pieśń o Bożej miłości do ludzi. Pomódlcie się za osoby, na których wam zależy.